

Čís. 393 dis.

Na neprodlužitelné lhůtě k ohlášení po případě i k provedení odvolání z nálezů kárné rady, stanovené v § 48 kár. stat., nemůže nic změnit žádost obviněného, aby mu byly zaslány k nahlédnutí spisy a udělena lhůta k provedení odvolání.

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací přezkoumá kárný nálezh k odvolání byt' i jen (včas) ohlášenému.

(Rozh. ze dne 9. prosince 1939, Ds II 26/39.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie nevyhověl odvolání obviněného advokáta z nálezů kárné rady advokátní komory, jímž byl obviněný uznán vinným kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu.

O d ů v o d n ě n í :

Obviněný ohlásil v neprodlužitelné lhůtě § 48 kárného statutu odvolání, opominul však v této lhůtě uvést také skutečnosti, které by je mohly opodstatnit; na věci nemění ničeho, že obviněný žádal zároveň o zaslání spisů k nahlédnutí a o udělení lhůty k provedení odvolání. Poněvadž nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie rozhoduje podle § 50, první odstavec kárného statutu o odvolání, které podal obviněný z nálezů, uloživšího mu jen peněžitou pokutu, bez ústního přeličení, nemá obviněný již možnosti, aby toto své opominutí napravil. Leč to nemá pro obviněného nepříznivých následků, poněvadž kárný soud odvolací přezkoumává kárný nálezh podle obsahu spisů (§ 50, první odstavec kárného statutu), jakmile mu byly podle § 48, druhý odstavec kárného statutu po uplynutí lhůty stanovené k provedení odvolání předloženy kárnou radou k rozhodnutí. Přezkoumav napadený nálezh, vychází kárný soud odvolací ze skutkových zjištění kárné rady, která splnila povinnost uloženou jí v § 38 kárného statutu, nemá příčiny na těchto zjištěních něco měnit a neshledává, že by posouzení kárné rady bylo vadné a neodpovídalo zákonu. Odvolání nemohlo proto býti vyhověno.

Čís. 394 dis.

Advokát, který nevzdav se advokacie přijme a zastává stále, s pevným platem spojené místo tajemníka velké firmy, při jehož nastoupení se zavázal, že věnuje firmě všechny své síly, že nepřijme nových věcí, a že neodmítne provést právní věci, které firma určí, porušuje povinnosti povolání a zlehčuje čest a vážnost stavu.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1939, Ds I 17/39.)